

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 046925 21 Kž 3
Brčko, 04.08.2021. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudaca Srđana Nedić, kao predsjednika vijeća, Ilje Klaić i Maide Kovačević, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Ljiljane Lukić, kao zapisničara u kaznenom predmetu protiv optuženog Brane Jovičić iz B., zbog kaznenog djela Primanje dara i drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 1., u stjecaju sa produženim kaznenim djelom Protuzakonito posredovanje iz članka 376. stavak 3., u svezi sa člankom 55. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 19/20-prečišćeni tekst), odlučujući o žalbi njegovog branitelja Petka Budiša, odvjetnika iz Bijeljine, izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 046925 17 K od 15.04.2021. godine, na javnoj sjednici kaznenog vijeća održanoj u nazočnosti Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Vladimira Tepavčević i branitelja Petka Budiša, a u odsustvu uredno obaviještenog optuženog Brane Jovičić, donio je dana 04.08.2021. godine slijedeću

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba branitelja optuženog Brane Jovičić iz B. i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 046925 17 K od 15.04.2021. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 046925 17 K od 15.04.2021. godine, optuženi Brano Jovičić iz B., oglašen je krivim da je radnjama opisanim u točki 1. izreke te presude počinio kazneno djelo Primanje dara i drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje mu je primjenom članaka 42., 43. i 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, a radnjama opisanim u točkama 2. i 3. izreke te presude, kazneno djelo Protuzakonito posredovanje iz članka 376. stavak 3., u svezi sa stavkom 2., sve u svezi s člankom 55. Kaznenog zakona

Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje mu je primjenom članaka 42., 43. i 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine utvrđena kazne zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca, pa ga je sud primjenom odredbe članka 54. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine.

U izrečenu kaznu zatvora optuženom je uračunato vrijeme za koje je bio lišen slobode od 10.12.2012. godine do 12.12.2012. godine.

Optuženi je obavezan da plati troškove kaznenog postupka u iznosu od 1.422,20 KM i paušal za rad suda u iznosu od 1.000,00 KM, ukupno 2.422,20 KM, u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude.

Istom presudom optuženi je, temeljem članka 284. stavak 1. točka c. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, oslobođen od optužbe da je radnjama opisanim u točkama 4. i 5. izreke te presude, počinio produženo kazneno djelo Primanje dara i drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 1., u svezi sa člankom 55. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Troškovi kaznenog postupka u odnosu na točke 4. i 5. izreke prvostupanjske presude padaju na teret proračunskih sredstava.

Protiv navedene presude žalbu je u zakonskom roku izjavio branitelj optuženog – Petko Budiša, odvjetnik iz Bijeljine (u daljem tekstu branitelj), kojom prvostupanjsku presudu pobija zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kaznenoj sankciji i troškovima kaznenog postupka, predlažući da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine žalbu uvaži, pobijanu presudu preinači, odbije optužbu ili oslobodi optužbe optuženog, ili da prvostupanjsku presudu ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Podneskom broj T 18 o KTK 0004370 12 od 03.06.2021. godine, Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu tužitelj) je dala odgovor na žalbu branitelja optuženog u kojem navodi da su svi žalbeni navodi branitelja optuženog u cjelosti neosnovani, stoga predlaže da ovaj sud odbije žalbu branitelja kao neosnovanu i prvostupanjsku presudu potvrdi u cjelosti.

Na javnoj sjednici kaznenog vijeća ovog suda održanoj dana 04.08.2021. godine, branitelj optuženog je ostao u svemu kod navoda i prijedloga iz pisano izjavljene žalbe, a tužitelj kod datog odgovora na žalbu.

Ovaj sud je ispitao prvostupanjsku presudu u smislu članka 306. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen kazneni zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude, zbog razloga koji slijede:

Žalba branitelja optuženog je neosnovana.

Branitelj optuženog u žalbi navodi da je izreka pobijane presude nerazumljiva, proturječna sama sebi i razlozima, jer je u njoj na nerazumljiv

način određena radnja počinjenja kaznenih djela za koje je optuženi oglašen krivim, s obzirom na to da se optuženom na teret stavljaju kazneno djelo Primanje dara i drugog oblika koristi iz članka 374. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno kazneno djelo Protuzakonito posredovanje iz članka 376. stavak 3. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, koja u svom zakonskom opisu predviđaju da je počinitelj tih kaznenih djela „službena osoba“, te da je djelo počinjeno u svezi sa službenom dužnošću. Međutim, u činjeničnom dijelu izreke nema konkretiziranih činjenica i okolnosti, kao niti upućujućih propisa i odgovarajućih normi, iz kojih proizilazi svojstvo optuženog kao službene osobe. Također, po mišljenju branitelja prvostupanjski sud u izreci pobijane presude nije utvrdio „svojstvo optuženog kao službene osobe“, jer to nije niti bilo moguće utvrditi, s obzirom na to da optuženi, kao niti ostali članovi komisije, nisu službene osobe, jer na temelju zakona nije bilo moguće ustanoviti takav njihov status, pošto kao članovi komisije ne vrše javna ovlaštenja, odnosno ne poduzimaju službene radnje. U žalbi se dalje navodi da izreka pobijane presude mora sadržati konkretne odredbe Zakona o državnoj službi u organima uprave Brčko distrikta Bosne i Hercegovine iz kojih proistječe da je optuženi, kao i ostali članovi komisije, označen kao službena osoba, kao i precizno navedene odredbe tog zakona koje je optuženi kao službena osoba prekršio. Branitelj dalje smatra da to izrekom nije bilo moguće utvrditi, jer optuženi kao predsjednik komisije nije službena osoba, te da se njegov status kao službene osobe može dovoditi u vezu samo u odnosu na njegovo radno mjesto Šefa Sektora za reformu javne uprave i europske integracije u Vladi Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, na koje je raspoređen na temelju članka 119. stavak 4. točka a. Zakona o državnoj službi u organima uprave Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. U žalbi branitelja se dalje navodi da je jasno da je predmetna komisija „ad hoc“ tijelo, koje je formirano od različitih kadrova sa različitim statusima zaposlenja, tako da članovi komisije samim članstvom u komisiji nisu državni službenici, a niti to mogu biti, u smislu članka 2. stavak 3. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer se ne radi o izabranim dužnosnicima koji obavljaju određenu službenu dužnost na temelju ovlaštenja iz zakona.

Svi naprijed navedeni žalbeni prigovori branitelja vezani uz svojstvo, kako optuženog kao predsjednika komisije, tako i članova komisije „kao službenih osoba“, kao bitnog svojstva počinitelja, kako kaznenog djela Primanje dara i drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 1., tako i kaznenog djela Protuzakonito posredovanje iz članka 376. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, ne mogu se prihvatiti kao osnovani iz razloga što polaze od pogrešne pretpostavke da se u slučaju oba navedena kaznena djela radi o tzv. „kaznenim djelima sa blanketnom normom“, kao i da se u konkretnom slučaju svojstvo optuženog kao službene osobe moralo utvrditi na temelju odgovarajućih odredaba Zakona o državnoj službi u organima uprave Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Međutim, tako polazište branitelja optuženog je potpuno pogrešno, s obzirom da odredbe članka 374. i članka 376. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sadrže sva obilježja bića tih kaznenih djela i ne upućuju na primjenu bilo koje druge odredbe nekog drugog

zakona, tako da u konkretnom slučaju činjenični opisi kaznenopravnih radnji za koje je optuženi u točkama 1., 2. i 3. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude oglašen krivim, nisu morali sadržati odredbe bilo kog drugog zakona, kojim bi se поближе definirala obilježja bića kaznenih djela primanje dara ili drugog oblika koristi i protuzakonitog posredovanja, pa time niti odgovarajuće odredbe Zakona o državnoj službi u organima uprave Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Ovo zbog toga što je prvostupanjski sud svojstvo optuženog, kao i ostalih članova komisije, pravilno utvrdio na temelju odredbe članka 2. stavak 3. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kojim je jasno definirano tko se ima smatrati službenom osobom i koji je, između ostalog, kao službene osobe propisao „i druge osobe koje uz naknadu ili bez naknade obavljaju određenu službenu dužnost na temelju ovlasti iz zakona ili drugih propisa donesenih na temelju zakona“. U konkretnom slučaju svojstvo optuženog kao službene osobe ne proistječe iz činjenice da je uposlenik Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, na poslovima Šefa Sektora za reformu javne uprave i europske integracije u Vladi Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nego iz činjenice da je Odlukom Gradonačelnika Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 01.4-0072BJ-01/10 od 04.02.2010. godine, imenovan za člana i predsjednika Komisije za polaganje ispita za rad u organima uprave za završenu visoku i višu školsku spremu, bez ograničenja mandata, a čija prava i obveze su utvrđene Odlukom o ispitu za rad u organima uprave Gradonačelnika Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 01.4-05-024365/08 od 30.05.2008. godine.

S tim u svezi, pogrešno branitelj optuženog zaključuje da se iz te činjenice ne može izvesti pravilan zaključak o svojstvu optuženog „kao službene osobe“, jer se radi o tzv. „ad hoc“ komisiji, zbog čega predsjednik i članovi te komisije, po samom članstvu u toj komisiji nemaju status državnih službenika, pa samim tim niti službenih osoba u smislu kaznenih djela za koje je optuženi oglašen krivim. Naime, nije upitno da pojedini članovi komisije po osnovu svojih zanimanja nisu državni službenici (odvjetnik, profesor na fakultetu), jer svojstvo službene osobe, u smislu članka 2. stavak 3. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nužno ne podrazumijeva da službena osoba može biti samo državni službenik nego i druge osobe kojim je povjereno obavljanje određene službene dužnosti na temelju ovlasti iz zakona ili drugih propisa donesenih na temelju zakona. U konkretnom slučaju optuženi, kao i ostali članovi Komisije za polaganje ispita za rad u organima uprave, prihvatanjem odluke o imenovanju, koju je na temelju Statuta, Zakona o Vladi Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i Zakona o službi u organima uprave Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, donio Gradonačelnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, dobijaju status službenih osoba, jer je člankom 4. te odluke gradonačelnik „ovlastio komisiju da organizira i obavi ispitivanja kandidata za polaganje ispita za rad u organima uprave“.

Pogrešno je stajalište branitelja da se u slučaju Komisije za polaganje ispita za rad u organima uprave radi o „ad hoc“ komisiji, odnosno o komisiji

osnovanoj za jednokratno postupanje, s obzirom na to da se radi o komisiji bez ograničenja mandata, koja za svoj rad prima adekvatnu naknadu iz proračuna Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i koja je zbog prirode zadataka zbog kojih je imenovana trajnog karaktera, jer je izvjesno da će potreba za polaganjem ispita za rad u organima uprave i u budućnosti biti nužan preduvjet za prijem u službu u organima državne uprave, tako da će potreba za egzistiranjem komisije biti kontinuirana, uz mogućnost eventualne zamjene pojedinih članova, ako se za to ukaže potreba.

Slijedom naprijed iznesenog, po ocjeni ovog suda, pravilno je prvostupanjski sud u skladu sa člankom 2. stavak 3. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, utvrdio svojstvo optuženog kao službene osobe, tako da s tim u svezi izreka prvostupanjske presude u tom dijelu nije nerazumljiva, proturječna sama sebi ili razlozima, kako se to neosnovano prigovara u žalbi branitelja optuženog, pa stoga prvostupanjska presuda i nije zahvaćena bitnom povredom odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka k. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Polazeći od stajališta da optuženi kao predsjednik Komisije za polaganje ispita za rad u organima uprave, kao niti članovi navedene komisije, prema Zakonu o državnoj službi u organima uprave Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nemaju svojstvo „službenih osoba“, branitelj u žalbi dalje ističe da zbog odsustva konkretizacije službenih radnji koje je optuženi kao službena osoba bio ovlašten poduzimati, odnosno izostanka konkretne norme koju je optuženi kao službena osoba prekršio, opisane radnje u točkama 1., 2. i 3. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude nemaju zakonska obilježja kaznenih djela. Primanje dara i drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 1. i Protuzakonito posredovanje iz članka 376. stavak 3., u svezi sa stavkom 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, te da je zbog toga optuženog i za navedene radnje trebalo osloboditi od optužbe, na temelju članka 284. stavak 1. točka a. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. S tim u svezi branitelj dalje ukazuje „da je izreka presude nepravilna“ i da se na njoj nije mogla temeljiti osuđujuća presuda, jer je odredbom članka 227. stavak 1. točka c. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, propisano da optužnica sadrži „opis djela iz kojeg proizilaze zakonska obilježja kaznenog djela i okolnosti potrebne da se kazneno djelo što preciznije odredi“, a da je člankom 285. stavak 1. točka a. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine propisano da osuđujuća presuda sadrži „činjenice i okolnosti koje čine obilježja kaznenog djela“, pa kako je iz iznesenog jasno „da osuđujući dio presude u činjeničnoj osnovici izreke ne sadrži činjenice i okolnosti koje čine obilježje kaznenog djela“, po mišljenju branitelja, izreka prvostupanjske presude je nerazumljiva i proturječna samoj sebi, što predstavlja bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka k. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Sve naprijed iznesene žalbene tvrdnje branitelja su po ocjeni ovog suda u potpunosti neosnovane, jer iznova polaze od pogrešne pretpostavke da optuženi kao predsjednik Komisije za polaganje ispita za rad u organima uprave Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kao i članovi te komisije imenovani Odlukom Gradonačelnika Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 04.02.2010. godine, nemaju svojstvo službenih osoba. Iznoseći naprijed navedene tvrdnje branitelj iznova polazi od pogrešne pretpostavke da se svojstvo optuženog kao službene osobe mora utvrđivati na temelju odredaba Zakona o državnoj službi u organima uprave Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a ne u skladu sa člankom 2. stavak 3. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kao i da je u činjeničnom opisu radnji počinjenja bilo nužno navesti zakonsku odredbu iz koje proizilazi ovlaštenje optuženog za obavljanje određenih službenih radnji koje su predmet ovog kaznenog postupka, te konkretnu normu koju je optuženi prekršio poduzimanjem kaznenopravnih radnji za koje je oglašen krivim.

S obzirom na to da je o osnovanosti žalbenih prigovora branitelja optuženog u pogledu svojstva optuženog, kao i pravne prirode kaznenopravnih normi koje reguliraju kaznena djela za koja je optuženi oglašen krivim, ovaj sud dao detaljne razloge u dosadašnjem sadržaju obrazloženja, ovom prigodom valja ukazati na neosnovanost tvrdnji branitelja optuženog „da osuđujući dio presude u činjeničnoj osnovici izreke ne sadrži činjenice i okolnosti koje čine obilježje kaznenih djela“, za koje je optuženi oglašen krivim. Naime, kaznenopravne radnje opisane u točki 1. osuđujućeg dijela prvostupanjske presude, suprotno tvrdnjama branitelja optuženog, u činjeničnom smislu, sadrže sve elemente obilježja bića kaznenog djela Primanje dara i drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer se iz njega nesumnjivo može zaključiti da je optuženi u svojstvu predsjednika komisije od oca kandidatkinje Ž.P. zahtijevao novčani iznos od 250 eura, koji iznos je i primio, kako bi navedenoj kandidatkinji omogućio što skoriji termin za „uspješno“ polaganje ispita, iako navedena kandidatkinja nije ispunjavala potrebne uvjete za polaganje ispita koji se odnose na radno iskustvo, a koji iznos je na inzistiranje roditelja navedene kandidatkinje vratio tek kada je rješenjem od 20.01.2012. godine kandidatkinja Ž.P. odbijena sa zahtjevom da joj se omogući polaganje ispita. Slijedom navedenog iz takvog činjeničnog supstrata nedvojbeno proizilazi da je optuženi kao službena osoba zahtijevao i primio poklon da u okviru svog ovlaštenja učini što ne bi smio učiniti, zbog čega je prvostupanjski sud pravilno zaključio da su se u njegovim radnjama ostvarila sva zakonska obilježja kaznenog djela Primanje dara i drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Jednako tako, kaznenopravne radnje opisane pod točkama 2. i 3. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude, u činjeničnom smislu, sadrže sva obilježja kaznenog djela za koje je optuženi oglašen krivim, jer iz njihovog sadržaja nedvojbeno proizilazi da je optuženi koristeći svoj službeni položaj predsjednika Komisije za polaganje ispita za rad u organima uprave Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u slučaju kandidatkinje A.J., na neprimjeren način posredovao kod predsjednice komisije A.O., pred kojom je navedena

kandidatkinja trebala polagati ispit, da u slučaju navedene kandidatkinje „bude popustljiva“, iako navedena kandidatkinja kod prvog polaganja ispita nije pokazala zadovoljavajuće znanje (točka 2.), a u slučaju kandidatkinje S.DŽ. iz S., obećao da će korištenjem svog službenog položaja poduzeti sve potrebno da joj omogući uspješno polaganje stručnog ispita za srednju stručnu spremu, iako mu je navedena kandidatkinja skrenula pozornost da se zbog obiteljskih problema nije bila u stanju na adekvatan način pripremiti za ispit za termin 19.06.2012. godine, pa je, nakon što je navedenu kandidatkinju upoznao sa predsjednikom komisije za srednju stručnu spremu S.M., koja je potom uspješno položila ispit, od navedene kandidatkinje primio dar u iznosu od 200,00 KM (točka 3.). Iz naprijed navedenih činjenica nedvojbeno proizilazi da je optuženi u slučaju kaznenopravnih radnji iz točke 2. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude iskoristio svoj službeni položaj i kod svoje zamjenice A.O. posredovao da se učini službena radnja koja se ne bi smjela učiniti, a u slučaju kaznenopravnih radnji iz točke 3. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude, da je optuženi primio nagradu da iskorištavajući svoj službeni položaj predsjednika komisije za visoku i višu stručnu spremu posreduje kod predsjednika komisije za srednju stručnu spremu S.M. da učini službenu radnju koji ne bi smio učiniti, tako da je pravilan zaključak prvostupanjskog suda da su se u tim radnjama optuženog ostvarila sva zakonska obilježja kvalificiranog oblika produženog kaznenog djela Protuzakonito posredovanje iz članka 376. stavak 3., u svezi sa stavkom 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Suprotno tvrdnjama branitelja optuženog, u činjeničnom supstratu točaka 1., 2. i 3. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude, nije bilo nužno navoditi odredbe odgovarajućih zakonskih normi kojim je uređeno ovlaštenje optuženog kao službene osobe, u ovom slučaju Odluke o ispitu za rad u organima uprave od 30.05.2008. godine, kojom se u člancima 6-9 uređuju ovlasti predsjednika komisije, jer se u slučaju kaznenih djela za koje je optuženi oglašen krivim, kako smo već ranije u obrazloženju ove presude istaknuli, ne radi o kaznenim djelima sa tzv. „blanketnom normom“, tako da se ne mogu prihvatiti kao osnovani žalbeni prigovori branitelja optuženog da je zbog toga izreka osuđujućeg dijela prvostupanjske presude nerazumljiva i proturječna sama sebi, što bi predstavljalo bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka k. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U žalbi branitelja optuženog se daje tvrdi da je prvostupanjski sud, donoseći pobijanu presudu, prekoračio optužbu što po njegovom mišljenju predstavlja bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka j. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, na način da je prihvatio izmjenu optužnice od strane Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine kojom se optuženom na teret stavlja drugo kazneno djelo od onog za koje je potvrđena optužnica, broj T 18 OKT 0004370 12 od 21.04.2017. godine, u kojoj je naveden novi pravni opis kaznenog djela i data nova-teža pravna kvalifikacija, a da optuženi u istrazi uopće nije saslušan na

okolnosti kaznenog djela Protuzakonito posredovanje iz članka 376. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pogotovo ne na okolnosti kvalificiranog oblika tog kaznenog djela iz članka 376. stavak 3. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje je propisana kazna zatvora od 1 (jedne) do 10 (deset) godina.

Nije upitno da je tužitelj tijekom prvostupanjskog postupka u tri navrata izmijenio potvrđenu optužnicu od 21.04.2017. godine (19.03., 02.04. i 07.04.2021. godine), prilagođavajući činjenične supstrate dispozitiva u točkama 1. do 5., prema utvrđenom činjeničnom stanju tijekom prvostupanjskog postupka, mijenjajući s tim u svezi i pravnu ocjenu kaznenopravnih radnji koje se optuženom stavljaju na teret. Naime, potvrđenom optužnicom od 21.04.2017. godine, optuženom je na teret stavljeno da je radnjama opisanim u točkama 1. do 5. dispozitiva te optužnice počinio kazneno djelo Primanje dara i drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 1., u stjecađu sa kaznenim djelom Primanje dara i drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 2. i produženim kaznenim djelom Protuzakonito posredovanje iz članka 376. stavak 1., u svezi s člankom 55., sve Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a izmijenjenom optužnicom od 19.03.2021. godine optuženom je na teret stavljeno da je radnjama opisanim pod točkama 1., 3., 4. i 5. dispozitiva te optužnice, počinio produženo kazneno djelo Primanje dara i drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 1., u svezi sa člankom 55., a radnjama opisanim pod točkom 2. dispozitiva, kazneno djelo Protuzakonito posredovanje iz članka 376. stavak 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Izamijenjenom optužnicom od 02.04.2021. godine optuženom je na teret stavljeno da je radnjama opisanim pod točkama 1., 4. i 5. dispozitiva te optužnice, počinio produženo kazneno djelo Primanje dara i drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 1., u svezi sa člankom 55. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a radnjama opisanim pod točkama 2. i 3. dispozitiva, produženo kazneno djelo Protuzakonito posredovanje iz članka 376. stavak 2., u svezi s člankom 55. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, da bi se izmjenom optužnice od 07.04.2021. godine, optuženom na teret stavljalo da je radnjama opisanim pod točkama 2. i 3. dispozitiva izmijenjene optužnice od 02.04.2021. godine, počinio produženo kazneno djelo Protuzakonito posredovanje iz članka 376. stavak 3., u svezi sa stavkom 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Navedene izmjene optužnice se temelje na ocjeni tužitelja da se izmijenilo činjenično stanje izneseno u potvrđenoj optužnici, što mu omogućavaju odredbe članka 275. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, i po ocjeni ovog suda navedene izmjene su u okvirima dopuštenog disponiranja tužitelja podignutom i potvrđenom optužnicom, jer su korekcije dispozitiva kaznenopravnih radnji opisanih u potvrđenoj optužnici učinjene u mjeri u kojoj je došlo do promjene činjeničnog stanja utvrđenog tijekom glavne rasprave, a da time nije doveden u pitanje subjektivni i objektivni identitet kaznenopravnih radnji opisanih u dispozitivu potvrđene optužnice.

Kada je u pitanju pravna ocjena kaznenopravnih radnji za koje je optuženi oglašen krivim prvostupanjskom presudom, neosnovano se u žalbi branitelja prigovara da prvostupanjski sud nije mogao prihvatiti takve izmjene potvrđene optužnice iz razloga što je prihvatanjem „konačne kvalifikacije“ kaznenopravnih radnji za koje je optuženog oglasio krivim, kao produženog kaznenog djela Protuzakonito posredovanje iz članka 376. stavak 3., u svezi sa stavkom 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, optuženog oglasio krivim za teže kazneno djelo od onog za koje je potvrđena optužnica, pa je time povrijedio njegovo pravo na obranu.

Točno je da se optuženom potvrđenom optužnicom od 21.04.2017. godine na teret stavljalo da je radnjama opisanim u točkama 1. do 5. dispozitiva te optužnice, počinio produženo kazneno djelo Primanje dara i drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 1., u svezi s člankom 55. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u stjecađu s kaznenim djelom Primanje dara i drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 2. i produženo kazneno djelo Protuzakonito posredovanje iz članka 376. stavak 1., u svezi sa člankom 55. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a da je konačno preciziranom optužnicom od 07.04.2021. godine i prvostupanjskom presudom u osuđujućem dijelu, optuženi oglašen krivim da je radnjama opisanim u točki 1. izreke te presude, počinio kazneno djelo Primanje dara i drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u stjecađu sa produženim kaznenim djelom Protuzakonito posredovanje iz članka 376. stavak 3, u svezi sa stavkom 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, opisanim u točkama 2. i 3. dispozitiva optužnice, odnosno izreke prvostupanjske presude. Jednako tako, nije upitno da je za kazneno djelo Protuzakonito posredovanje iz članka 376. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, koje se optuženom stavljalo na teret potvrđenom optužnicom od 21.04.2017. godine, propisana novčana kazna ili kazna zatvora do 3 (tri) godine, a da je konačnim preciziranjem optužnice od 07.04.2021. godine, optuženom za te iste kaznenopravne radnje (točka 2. i 3.) na teret stavljeno produženo kazneno djelo Protuzakonito posredovanje iz članka 376. stavak 3. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje je kao kvalificirani oblik osnovnog kaznenog djela iz članka 376. stavak 1., propisana kazna zatvora od 1 (jedne) do 10 (deset) godina, iz čega se nesumnjivo može zaključiti da je izmjenom optužnice tijekom prvostupanjskog postupka optuženom na teret stavljeno teže kazneno djelo od onog za koje je potvrđena optužnica.

Međutim, po ocjeni ovoga suda, takvo disponiranje tužitelja sa potvrđenom optužnicom nije u suprotnosti s odredbom članka 275. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer je tužitelj ovlašten mijenjati činjenični supstrat dispozitiva optužnice do granice da se u izmijenjenom činjeničnom supstratu i dalje radi o istom optuženom i istom inkriminiranom događaju, a kada je u pitanju pravna ocjena tako izmijenjenih kaznenopravnih radnji, tužitelj je ovlašten da izmijeni pravnu kvalifikaciju, uključujući i promjenu na teže, sve dok se radi o istom kaznenom djelu

(privilegirani-kvalificirani oblici osnovnog djela), odnosno genusno istovrsnom kaznenom djelu (kaznena djela sa istim zaštitnim objektom). Imajući u vidu da prvostupanjski sud, bez intervencije tužitelja, nije izmijenio pravnu kvalifikaciju kaznenopravnih radnji za koje je u točkama 2. i 3. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude optuženog oglasio krivim, a da branitelj osim prigovora na tako izmijenjenu optužnicu nije zahtijevao odlaganje glavne rasprave radi pripremanja obrane, po ocjeni ovoga suda, tako izmijenjenom pravnom kvalifikacijom kaznenopravnih radnji iz točke 2. i 3. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude, bez obzira što se radi o težoj pravnoj kvalifikaciji od one koja je za te radnje navedena u potvrđenoj optužnici, oglašavajući optuženog krivim za novo (teže) kazneno djelo, prvostupanjski sud nije prekoračio optužbu, odnosno, povrijedio pravo optuženog na obranu, a time niti počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka d. i j. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Nisu točne tvrdnje branitelja da optuženi u istrazi nije saslušan na okolnosti kaznenog djela Protuzakonito posredovanje iz članka 376. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, opisanog u točkama 2. i 3. osuđujućeg dijela izreke prvostupanjske presude, što po mišljenju branitelja predstavlja „drastično kršenje prava na obranu optuženog“, zbog čega uopće nije bilo moguće potvrditi optužnicu u tom dijelu, s obzirom da je tada osumnjičeni ispitan na okolnosti osnovane sumnje na počinjenje kaznenih djela Zloupotreba položaja i ovlasti iz članka 377. stavak 1. i Primanje dara i drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Naime, optuženi Brano Jovičić je u istrazi pred Tužiteljem Brčko distrikta Bosne i Hercegovine ispitan u svojstvu osumnjičenog dana 11.12.2012. godine i na teret mu je tada stavljena osnovana sumnja da je počinio 18 kaznenopravnih radnji koje je tada tužitelj pravno kvalificirao kao produženo kazneno djelo Zloupotreba položaja ili ovlasti iz članka 377. stavak 1., u stjecaju s kaznenim djelom Primanje dara ili drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Analizom svih kaznenopravnih radnji koje su tom prigodom pročitane tada osumnjičenom Brani Jovičić, može se zaključiti da je ispitan i na okolnosti kaznenopravnih radnji iz točaka 2. i 4., koje će u potvrđenoj optužnici biti kvalificirane kao produženo kazneno djelo Protuzakonito posredovanje iz članka 376. stavak 1., u svezi s člankom 55. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a u konačno preciziranoj optužnici od 07.04.2021. godine, kao produženo kazneno djelo Protuzakonito posredovanje iz članka 376. stavak 3., u svezi sa stavkom 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. U takvim okolnostima, po ocjeni ovoga suda, nisu prekršene odredbe članka 225. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer je iz zapisnika o ispitivanju osumnjičenog od 11.12.2012. godine razvidno da je tada osumnjičenom Brani Jovičić, u skladu sa člankom 78. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, priopćeno za koja kaznena djela se tereti i da je u prisustvu svog branitelja ispitan, između ostalih, i na okolnosti kaznenopravnih radnji pod točkom 2. i 4., povodom kojih će kasnije biti podignuta i od strane

suda potvrđena optužnica kojom su, pored ostalih radnji, obuhvaćene i kaznenopravne radnje opisane u točkama 2. i 3. dispozitiva optužnice, odnosno točkama 2. i 3. osuđujućeg dijela izreke prvostupanjske presude.

Zbog činjenice da su prigodom ispitivanja u istrazi navedene kaznenopravne radnje primarno kvalificirane kao kazneno djelo Zlouporaba položaja ili ovlasti iz članka 377. stavak 1., odnosno, kao kazneno djelo Primanje dara ili drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u potvrđenoj optužnici od 21.04.2017. godine kao produženo kazneno djelo Protuzakonito posredovanje iz članka 376. stavak 1., u svezi sa člankom 55. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a u konačno preciziranoj optužnici od 07.04.2021. godine, te u izreci prvostupanjske presude, kao produženo kazneno djelo Protuzakonito posredovanje iz članka 376. stavak 3., u svezi sa stavkom 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, po ocjeni ovoga suda, nije povrijeđeno pravo optuženog na obranu iz razloga što je, suprotno tvrdnjama branitelja, optuženi na okolnosti počinjenja tih kaznenopravnih radnji ispitivan u svojstvu osumnjičenog u istrazi, a tada preliminarna pravna kvalifikacija tih kaznenopravnih radnji u konačnici nije obvezujuća za tužitelja kod podizanja optužnice, a u skladu sa člankom 280. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, niti za prvostupanjski sud kod donošenja prvostupanjske presude. Slijedom svega iznesenog, ne mogu se prihvatiti kao osnovani žalbeni prigovori branitelja da je optužnica protiv njegovog branjenika potvrđena suprotno odredbama članka 225. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno da je optuženi osuđen kazneno djelo za koje nije ispitivan u toku istrage, te da je na taj način povrijeđeno njegovo pravo na obranu i učinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka d. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U svezi naprijed iznesenog ne mogu se prihvatiti kao osnovane tvrdnje branitelja optuženog „da je u pravnom smislu tužitelj sačinio novu optužnicu, promijenivši karakter djela i na taj način faktički odustao od ranije optužnice“, pa je sud trebao donijeti presudu kojom se optužba odbija u skladu sa člankom 283. stavak 1. točka b. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u odnosu na kazneno djelo Protuzakonito posredovanje iz članka 376. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa kako to nije učinio i „pravilno riješio pravna pitanja, prigovore i prijedloge obrane, prvostupanjska presuda je ostala bez razloga, jer sud nije dao adekvatne razloge u svezi s ovim pravnim pitanjima, a izneseni razlozi su nejasni i proturječni sami sebi, ali i proturječni i izreci, pa je sud postupao suprotno članku 290. stavak 7., 275., 280., 281. i 283. točka b. i e. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, i radi se o bitnoj povredi odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka d., točka j. i točka k. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a takođe je počinjena i bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“.

Kako je ovaj sud u ovoj presudi već dao detaljne razloge zašto smatra da izmjene optužnice u činjeničnom supstratu točke 2. i 3. potvrđene optužnice i pravnoj ocjeni tih kaznenopravnih radnji, koje je tijekom prvostupanjskog postupka poduzeo tužitelj, nisu u suprotnosti s odredbama članka 275. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, te da se, bez obzira što su navedene radnje u konačnici pravno kvalificirane kao kvalificirani (teži) oblik kaznenog djela iz članka 376. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u odnosu na ono za koje je potvrđena optužnica, u konkretnom slučaju ne može govoriti o novoj optužnici, koju bi u pogledu kaznenopravnih radnji iz točaka 2. i 3., bilo nužno vratiti na ponovno potvrđivanje, odnosno, da se ne može smatrati da je takvim izmjenama tužitelj faktički odustao od ranije podignute optužnice u tom dijelu, zbog čega bi morala biti donesena presuda kojom se optužba odbija u skladu sa člankom 283. stavak 1. točka b. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u odnosu na kazneno djelo Protuzakonito posredovanje iz članka 376. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, valjalo je sve žalbene prigovore branitelja optuženog u tom pravcu odbiti kao neosnovane, uključujući i prigovore branitelja „da prvostupanjski sud nije dao adekvatne razloge u svezi sa svim naprijed istaknutim pravnim pitanjima, odnosno, da su izneseni razlozi prvostupanjskog suda nejasni i proturječni sami sebi, ali i proturječni i izreci“, jer ovaj sud nije našao da su u donošenju pobijane presude počinjene bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka d., j. i k., odnosno bitne povrede iz članka 297. stavak 2., u svezi sa primjenom članaka 290. stavak 7., 275., 280., 281. i 283. točka b. i c. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U žalbi branitelja se dalje prigovara da je prvostupanjski sud nekritički cijenio prigovor branitelja u svezi sa zakonitošću provođenja posebnih istražnih radnji - nadzor i tehničko snimanje telekomunikacija, koje su sprovodili organi kojima nije izdata naredba od strane suda (Ministarstvo unutrašnjih poslova Republike Srpske i Državna agencija za istrage i zaštitu - „SIPA“), zbog čega dokazi prikupljeni tim radnjama nisu zakoniti dokazi i sud ih, u skladu sa člankom 10. stavak 2. i 3. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nije mogao koristiti kod donošenja prvostupanjske presude. Pored toga, branitelj ukazuje da je bez ikakve naredbe vršeno tajno pretraživanje i pribavljanje podataka o brojevima mobilnih telefona i fiksnog telefona optuženog u njegovoj obiteljskoj kući u B., jer se ona nalazi na području koje je izvan stvarne, mjesne i funkcionalne nadležnosti pravosudnih organa Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a prvostupanjski sud navedene prigovore nije pravilno razriješio pobijanom presudom.

Nisu osnovani žalbeni prigovori branitelja vezani uz zakonitost dokaza pribavljenih posebnim istražnim radnjama. Naime, točno je da je Naredbom suca za prethodni postupak Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 09.06.2012. godine, određeno da posebne istražne radnje - nadzor i tehničko snimanje telekomunikacija imaju provesti ovlaštene službene osobe Policije

Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, međutim, kako Policija Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u tehničkom smislu, ne raspolaže opremom za provođenje navedene posebne istražne radnje, nego se kao i druge policijske agencije u Bosni i Hercegovini koristi tehnikom Državne agencije za istrage i zaštitu - „SIPA“, onda je za očekivati da je navedena agencija „u tehničkom smislu“ pružila potporu djelatnicima Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u provođenju zakonito naložene posebne istražne radnje iz članka 116. stavak 2. točka a. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Pored toga, s obzirom da je Policija Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, dana 11.06.2012. godine, obaviještena da zbog preopterećenosti servera Državna agencija za istrage i zaštitu - „SIPA“ neće biti u mogućnosti davati tehničku potporu provođenju naprijed navedenih zakonito naloženih posebnih istražnih radnji, na prijedlog tužitelja, sudac za prethodni postupak Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine donio je dopunu naredbe, broj 96 o K 046925 12 Kpp 2 od 12.06.2012. godine, i dopunu naredbe isti broj od 20.07.2012. godine, kojom se dopušta MUP-u Republike Srpske - UKP Banja Luka da samostalno i po uputstvima Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, izvan teritorija Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, poduzima naložene posebne istražne radnje, u vidu tehničke potpore, po zamolbi Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 18.07.2012. godine.

Kada je u pitanju ishodovanje brojeva telefona, uključujući i mobilni telefon kojim se koristi optuženi, kao i njegov fiksni telefon koji se nalazi u njegovoj obiteljskoj kući u B., neosnovano se žalbom branitelja mistificira način pribavljanja tih telefonskih brojeva, ako se ima na umu da je optuženi uposlenik organa uprave Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i da su u predmetnom zakonito naloženih posebnih istražnih radnji bili i telefonski brojevi koji su službeni brojevi Odjela Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u kojem je optuženi uposlenik, onda je sasvim izvjesno da pribavljanje tih brojeva telefona od strane Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine nije u suprotnosti sa zakonom, ako se ima u vidu da je člankom 21. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine propisano da su svi organi vlasti u Brčko distrikta Bosne i Hercegovine dužni službeno surađivati sa sudovima, tužiteljem i drugim organima koji sudjeluju u kaznenom postupku. Kako se u slučaju pribavljanja brojeva mobilnih i fiksnih telefona kojim se koristi optuženi nije radilo o primjeni posebne istražne radnje nadzor i tehničko snimanje telekomunikacija, u smislu članka 116. stavak 2. točka a. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, onda se niti njihov način pribavljanja ne može dovesti u kontekst zakonitosti takvog dokaza u smislu članka 10. stavak 2. i 3. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kako to neosnovano u žalbi ističe branitelj optuženog.

Slijedom svega naprijed iznesenog, a imajući u vidu odredbe članka 21. i 22. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, koji predviđaju obvezu pravosudnih organa Brčko distrikta Bosne i Hercegovine da surađuje sa svim sudovima na području Federacije Bosne i Hercegovine i Republike Srpske, kao i obvezu suradnje svih organa vlasti sa pravosudnim

organima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, te da je provođenje posebnih istražnih radnji iz članka 116. stavak 2. točka a. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, dopunom Naredbe suca za prethodni postupak Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 12.06. i 20.07.2012. godine, dopušteno i MUP-u Republike Srpske - UKP Banja Luka, u vidu tehničke potpore po zamolnici i po uputama Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, onda se dokazi pribavljeni provođenjem navedenih posebnih istražnih radnji, koji su korišteni kod donošenja prvostupanjske presude, ne mogu smatrati nezakonito pribavljenim dokazima, u smislu članka 10. stavak 2. i 3. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, tako da njihovim korištenjem u dijelu u kojem je to bilo nužno za donošenje osuđujuće presude, prvostupanjski sud nije počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka i. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Iako branitelj optuženog u nastavku obrazloženja žalbe istaknute prigovore podvodi pod bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka k. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, njima se u suštini osporava pravilnost činjeničnog stanja na kojem se temelji pobijana presuda, tako da će ti prigovori u nastavku ove presude biti razmatrani u okviru žalbenog osnova pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, u smislu članka 299. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

S tim u svezi, branitelj u žalbi prigovara da je na stranici 94. obrazloženja pobijane presude prvostupanjski sud citirao odluke Odluke o ispitu za rad u organima uprave kojom je predviđeno da uvjerenje o položenom ispitu potpisuje gradonačelnik i predsjednik komisije, dok se u točki 2. izreke osuđujućeg dijela pobijane presude navodi da je uvjerenje umjesto A.O. potpisao Brano Jovičić, što implicira da je optuženi to pravo uzurpirao, iako je člankom 17. pomenute Odluke utvrđeno da uvjerenje o položenom ispitu potpisuje gradonačelnik i predsjednik komisije.

Pogrešno branitelj optuženog zaključuje da iz citiranog fragmenta činjeničnog supstrata točke 2. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude, proistječe da je optuženi uzurpirao ovlaštenje za potpisivanje Uvjerenja o položenom ispitu, jer se iz Odluke o imenovanju Komisije za polaganje ispita za rad u organima uprave od 04.02.2010. godine, nedvojbeno može zaključiti da je svaki od imenovanih članova komisije imao i svog zamjenika, pa je tako optuženog Branu Jovičić, kao predsjednika komisije, u njegovom odsustvu trebala mijenjati A.O., koja je navedenom odlukom imenovana zamjenikom predsjednika komisije. Međutim, iz iskaza u svojstvu svjedoka saslušanih članova komisije, uključujući i iskaz optuženog Brane Jovičić, nesumnjivo se može zaključiti da je rad komisije funkcionirao na malo drugačiji način i da su u stvarnosti faktički egzistirale dvije komisije za polaganje ispita za rad u organima uprave za završenu visoku i višu stručnu spremu, od kojih je jednom predsjedavao optuženi Brano Jovičić, a drugom njegova zamjenica A.O. U

takvim okolnostima uvjerenje o položenom ispitu je pored gradonačelnika potpisivao i predsjednik, odnosno, zamjenica predsjednika komisije, ovisno od toga tko je predsjedavao komisijom pred kojom su pojedini od kandidata polagali ispit. U konkretnom slučaju iz utvrđenog činjeničnog stanja je sa sigurnošću utvrđeno da je kandidatkinja A.J. ispit u prvom roku, kao i popravni ispit od 05.04.2012. godine, polagala pred komisijom kojom je predsjedavala A.O., tako da je za očekivati da uvjerenje o položenom ispitu, pored Gradonačelnika Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, potpiše i zamjenica predsjednika komisije. Međutim, kako je navedena kandidatkinja pred komisijom iznijela da nije bila dovoljno spremna za dva predmeta iz koja je išla na popravni, jer joj je „Brano“ (optuženi Brano Jovičić) rekao prije popravnog ispita „da će sve biti završeno“, predsjedavajuća komisije A.O. je zbog toga odbila potpisati uvjerenje za navedenu kandidatkinju, što je na sebe preuzeo optuženi Brano Jovičić kao i formalni predsjednik te komisije. U tom kontekstu treba razumjeti dio činjeničnog supstrata točke 2. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude, a ne na način kako to u žalbi krivo želi prikazati branitelj optuženog.

Branitelj se dalje u žalbi bavi fragmentarnom analizom činjeničnog supstrata izreke prvostupanjske presude u dijelovima u kojim se on ne slaže sa pojedinim odredbama odluke o ispitu za rad u organima uprave (ovlaštenje za potpisivanje rješenja o odobravanju ili neodobravanju polaganja ispita), koji po ocjeni ovoga suda nije relevantan za pravilno utvrđenje, kako postojanja kaznenog djela, tako i krivice optuženog, tako da ovaj sud smatra da tako uočene nepreciznosti nisu imale odlučnog značaja za pravilno presuđenje u ovom kaznenom predmetu.

U žalbi branitelja se dalje, u okviru ovog žalbenog osnova, tvrdi da je prvostupanjski sud „iskaze svjedoka optužbe pogrešno i netočno prezentira, i iskrivljuje, te ne cijeni međusobne protivrječnosti na pravilan način, sve što ide u prilog obrani potpuno zanemaruje i postupa suprotno članku 3. stavak 2. i članku 14. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“. U tom kontekstu branitelj navodi da je prvostupanjski sud pogrešno interpretirao iskaze R.P., S.P. i Ž.P., koji su na glavnoj raspravi izjavili da se novac koji su dali optuženom odnosio na troškove za ispit, a ne u svrhu bilo kakvog podmićivanja, te da je primljeni novac vraćen od strane optuženog nakon što je zahtjev kandidatkinje Ž.P. za polaganje ispita rješenjem odbijen, jer nije ispunjavala uvjete u pogledu radnog iskustva, a da to u točki 1. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude nije ni spomenuto.

Navedene tvrdnje branitelja nisu točne jer se na temelju upoređivanja sadržaja iskaza navedenih svjedoka, koje je u pobijanoj presudi interpretirao prvostupanjski sud u točkama 20., 21. i 22. obrazloženja, sa njihovim iskazima datim na glavnim raspravama od 09.11. i 13.12.2018. godine, može zaključiti da je prvostupanjski sud na autentičan način prenio sadržaj iskaza tih svjedoka u relevantnom dijelu, s tim što je, kao relevantan, cijenio i dio iskaza svjedoka R.P. koji je dao u istrazi Policiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 13.12.2012.

godine, gdje je izjavio da se nakon susreta u restoranu u Bijeljini sa optuženim Branom Jovićić odvezao u njegovom automobilu, te ga tom prigodom pitao „koliko sve košta, odnosno, da Ž.P. izađe ranije na ispit i da ima siguran prolaz, a da mu je Brano odgovorio 250 eura, koje mu je i dao“. U takvim okolnostima nije bilo moguće izvesti zaključak da je oštećeni R.P. iznos od 250 eura dao optuženom radi uplate troškova za ispit, kako to u žalbi tvrdi branitelj optuženog, nego upravo suprotno, radi podmićivanja optuženog kako bi njegovoj kćerki Ž.P. omogućio izlazak na ispit u što kraćem roku, mimo redosljeda podnošenja zahtjeva, kao i „uspješan prolaz na ispitu“, u koju svrhu je optuženi taj novac i uzeo, iako je bio svjestan da navedena kandidatkinja ne ispunjava formalne uvjete (radno iskustvo) za pristupanje ispitu. Činjenica da je optuženi primljeni iznos vratio roditeljima kandidatkinje Ž.P. nema značaja za postojanje kaznenog djela za koje je optuženi u točki 1. izreke osuđujućeg dijela pobijane presude oglašen krivim, zbog toga što je na temelju iskaza naprijed pomenutih svjedoka utvrđeno da je navedeni iznos optuženi vratio R.P. tek kada je njegova kćerka dobila rješenje kojim je odbijen njen zahtjev za polaganje ispita i kada su roditelji Ž.P. shvatili da od dogovora sa optuženim neće biti ništa i kada su zatražili da im taj novac vrati, tako da tu činjenicu nije niti bilo nužno navoditi u činjeničnom supstratu točke 1. izreke osuđujućeg dijela prvostupanske presude.

U istom kontekstu branitelj optuženog u žalbi tvrdi „da prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane presude iskrivljuje i proizvoljno tumači“ iskaz svjedoka A.J. dat na zapisniku Policiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, iako je taj iskaz jasan i nesporno otklanja bilo kakvu odgovornost optuženog za počinjenje kaznenog djela Protuzakonito posredovanje iz članka 376. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Suprotno takvim tvrdnjama branitelja analizom iskaza svjedokinje A.J., koji je u skladu sa člankom 273. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pročitana na glavnoj raspravi od 15.01.2021. godine, ovaj sud je, kao i prvostupanjski sud u pobijanoj presudi, došao do suprotnog zaključka. Naime, iz tog iskaza se sa sigurnošću može zaključiti da je optuženi, uz posredovanje svog poznanika Ž.D. iz B., obećao A.J. „da će je ubaciti na prvi termin“ za polaganje ispita „i da će on biti predsjednik komisije i da ne mora učiti dio koji on ispituje“. Iz istog iskaza je takođe utvrđeno da je navedena svjedokinja pala iz dvije ispitne oblasti, a da optuženi nije bio predsjednik te komisije nego je komisijom predsjedavala A.O., nakon čega je kontaktirala optuženog i rekla mu što se dogodilo, na što joj je optuženi odgovorio „da to nije moguće, da će pozvati A.O. i da će sve biti u redu“. U ponovljenom razgovoru optuženi joj je rekao da na popravni može izaći za mjesec dana i da će tada „biti završeno da na popravnom ispitu prođe bez problema“. Navedene tvrdnje svjedokinje A.J. je potvrdila i predsjedavajuća komisije A.O. pred kojom je A.J. polagala ispit prvi puta, kao i popravni ispit, koja je u svom iskazu navela da je od optuženog Brane Jovićić „dobila telefonsku poruku da se A.J. pomogne“, da to nije bilo prvi puta, te da ne zna koliko puta se Brano porukom ili telefonom obraćao sa zahtjevom da pomogne nekom od kandidata, jer imaju tremu. Osim toga, navedena svjedokinja je istim povodom izjavila da je nakon popravnog ispita na

intervenciju sekretara komisije D.J., pozvala kandidatkinju A.J. koja joj je tom prilikom rekla „da joj je Brano rekao da ništa ne mora znati i da će proći“.

Kod takvog stanja stvari ovaj sud nije mogao zaključiti da je prvostupanjski sud u povodu bilo koje činjenice iskrivljivao pročitani iskaz A.J., niti da ga je proizvoljno tumačio, jer se u činjeničnom supstratu točke 2. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude, niti u razlozima prvostupanjskog suda u tom dijelu, ne tvrdi da je navedena svjedokinja pred bilo kim od članova komisije izjavila da je njen otac optuženom Brani Jovičić dao iznos od 1.000,00 KM, kako bi ona „u što skorijem roku na siguran način položila ispit“. Uostalom, neosnovano se u žalbi branitelja tvrdi da se zbog toga u radnjama optuženog nisu ostvarila obilježja kaznenog djela Protuzakonito posredovanje iz članka 376. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, iz razloga što se optuženom u točki 2. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude na teret niti ne stavlja da je primio nagradu da korištenjem svog službenog položaja posreduje da se učini neka službena radnja koja se ne bi smjela učiniti, nego da je koristeći svoj službeni položaj posredovao da se učini radnja koja se ne bi smjela učiniti, odnosno, na neprimjeren način posredovao kod predsjedavajuće komisije A.O. da se omogući uspješan prolazak na ispitu kandidatkinje A.J., zbog čega su se u tim njegovim radnjama ostvarila sva zakonska obilježja kaznenog djela za koje je oglašen krivim.

U pogledu kandidatkinje S.Dž., branitelj u žalbi prigovara da je prvostupanjski sud pogrešno protumačio iskaz ove svjedokinje, ali i iskaz svjedoka S.M. iz kojih, po njegovom mišljenju, proistječe „da optuženi nije ništa posredovao“.

Suprotno naprijed navedenim tvrdnjama branitelja, iskaz svjedokinje S.Dž., kao i dokazi prikupljeni posebnim istražnim radnjama iz članka 116. stavak 2. točka a. („nadzor i tehničko snimanje telekomunikacija“) i točka d. („tajno praćenje i tehničko snimanje osoba“) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, upućuju na zaključak da se optuženi, nakon ostvarenog kontakta sa kandidatkinjom S.Dž., sa njom sastao neposredno prije polaganja ispita za srednju školu u hotelu „Jelena“ u Brčkom i tom prigodom za stol pozvao i predsjednika komisije S.M., pred kojim će navedena kandidatkinja nedugo nakon tog ostvarenog kontakta uspješno položiti ispit. Osim toga, tom prigodom je provođenjem posebne istražne radnje „tajno praćenje i tehničko snimanje osoba“ (dokaz D-36), uočeno da je optuženi od kandidatkinje S.Dž. primio zatvoreni koverat, u kojem se prema tvrdnjama navedene kandidatkinje nalazio iznos od 200,00 KM. U svojoj izjavi datoj na zapisniku Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 17.04.2014. godine, navedena svjedokinja je izjavila da je prigodom susreta sa optuženim Branom Jovičić, koji je imala neposredno prije polaganja ispita, pitala da li joj može pomoći kod komisije, ako nešto zapne, na što joj je Brano odgovorio da će to pogledati, ako bude u mogućnosti, te da joj nije poznato da li joj je Brano pomogao da položi, ali da je komisija bila krajnje korektna. Na stvarnu prirodu komunikacije optuženog sa kandidatkinjom S.Dž. jasno upućuje zakonito presretnuta telefonska

komunikacija (D-42) od 15.06.2012. godine, gdje optuženi, između ostalog, pita navedenu kandidatkinju „jesil učila šta, na što ona odgovara, citat „ma joj da vam kažem, M. vam je rekao, imam bolesnika teškog u kući...pa nešto sam učila, nešto nisam, ali vjerujte i što znam čovjek se izgubi i prepadne...“, na što joj optuženi odgovara „uči malo, spremaj se, a ja ću vidjeti šta ću dalje...“.

Kod takvog činjeničnog stanja irelevantno je što je tim povodom izjavio u svojstvu svjedoka S.M., odnosno optuženi Brano Jovičić, iz razloga što nije niti za očekivati da će svjedok S.M., kao predsjednik Komisije za polaganje ispita za srednju stručnu spremu, potvrditi da je optuženi u bilo kojem pravcu intervenirao za kandidatkinju S.Dž., međutim, iskaz navedene kandidatkinje, naprijed citirana presretnuta telefonska komunikacija, kao i fotodokumentacija sačinjena na temelju provođenja posebne istražne radnje tajnog praćenja i tehničkog snimanja osoba upućuju na suprotan zaključak, s obzirom na to da je na tim fotografijama zabilježen izravni kontakt optuženog, svjedokinje S.Dž. i predsjednika komisije S.M., pred kojom će nedugo potom navedena kandidatkinja uspješno položiti ispit. Slijedom svega iznesenog ne mogu se prihvatiti kao osnovani žalbeni prigovori branitelja da je prvostupanjski sud pogrešno protumačio iskaz svjedoka S.Dž. i S.M.

Branitelj u žalbi dalje ističe da je prvostupanjski sud nekritički prihvatio zapisnike o iskazima svjedoka iz istrage, iako ti zapisnici nisu sačinjeni u skladu sa odredbom članaka 152. stavak 2. i 86. stavak 7. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kojim je zabranjeno postavljanje pitanja u kojima je sadržano kako bi svjedok trebao odgovoriti, i nije dopušteno služiti se obmanama, međutim, prvostupanjski sud takve iskaze i pored prigovora obrane, pogrešno cijeni i prihvata, iako su prikupljeni uz povredu članka 86. stavak 7. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Naprijed navedeni žalbeni prigovori branitelja nisu osnovani, jer je prvostupanjski sud u skladu sa člankom 15. i člankom 281. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, ovlašten da sa jednakom pažnjom cijeni sve dokaze provedene na glavnoj raspravi, uključujući i zapisnike o saslušanju svjedoka tijekom istrage, koje je tužitelj prigodom saslušavanja tih svjedoka na glavnoj raspravi koristio radi podsjećanja svjedoka na izjavu koju je dao pred nadležnim policijskim organima u istrazi. Stoga je pravilno postupio prvostupanjski sud kada je, osim iskaza koji su svjedoci dali tijekom glavne rasprave, relevantnim cijenio i iskaze tih svjedoka iz istrage, pogotovo zbog toga što su svjedoci kojim su njihovi iskazi iz istrage predloženi, na izričit upit prvostupanjskog suda, izjavili da je to što su rekli tijekom istrage u potpunosti točno i da u cjelosti ostaju kod tih iskaza. Prigovori branitelja koji se odnose na navodnu manjkavost iskaza svjedoka iz istrage u pravcu da su oni prikupljeni suprotno članku 86. stavak 7. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, ovaj sud nije mogao prihvatiti kao osnovanim, iz razloga što uvidom u zapisnike Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine o saslušanju svjedoka R.P. (D-16), S.P. (D-18), Ž.P. (D-15), A.J. (D-20) i S.Dž. (D-26), ako se žalbeni prigovori na njih odnose, nije mogao doći do zaključka da su

policijski organi prigodom prikupljanja tih iskaza postavljali nedopuštena (sugestivna) pitanja, odnosno, da su se pri saslušanju svjedoka koristili obmanama, kako se to neosnovano ističe u žalbi branitelja optuženog.

Nadalje se u žalbi branitelja prigovara da prvostupanjski sud obrazlažući pobijanu presudu nije postupio u skladu sa člankom 290. stavak 7. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, te u obrazloženju iznio koje činjenice i iz kojih razloga uzima kao dokazane ili nedokazane, dajući naročitu ocjenu vjerodostojnosti proturječnih dokaza, kao i razloge za rješavanje pravnih pitanja. Suprotno takvim tvrdnjama branitelja optuženog, temeljem analize obrazloženja pobijane presude, ovaj sud je došao do suprotnog zaključka, jer je prvostupanjski sud, na stranicama 94 do 103 obrazloženja pobijane presude, dao detaljnu ocjenu svih provedenih dokaza, koja je u svemu u skladu sa člankom 281. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, decidno navodeći koju odlučnu činjenicu je utvrdio na temelju kojih od tih dokaza, dajući posebno ocjenu proturječnih dokaza, uključujući i ocjenu obrane optuženog, tako da se ne mogu prihvatiti kao osnovani žalbeni prigovori branitelja da je prvostupanjska presuda u tom dijelu zahvaćena bitnom povredom odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 2., u svezi s primjenom članka 281. stavak 2. i članka 290. stavak 7. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Nisu točne tvrdnje branitelja da prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane presude nije naveo razloge za rješavanje pravnih pitanja, odnosno, da u presudi nije naveo činjenice i okolnosti koje predstavljaju obilježje kaznenih djela za koje je optuženi oglašen krivim, kao i one od kojih ovisi primjena odgovarajućih odredaba Kaznenog zakona, što je suprotno članku 290. stavak 7. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Naime, iz obrazloženja pobijane presude (stranica 103 do 106) može se zaključiti da je prvostupanjski sud detaljno obrazložio kojim razlozima se rukovodio pri rješavanju pravnih pitanja, ujedno dajući detaljne razloge zbog kojih smatra da su se u radnjama optuženog ostvarila sva zakonska obilježja kaznenih djela za koja ga je oglasio krivim, zbog čega se prigovori branitelja da je prvostupanjski sud obrazlažući pobijanu presudu propustio postupiti u skladu sa člankom 290. stavak 7. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u tom dijelu ne mogu prihvatiti kao osnovani.

Navodeći žalbene osnove zbog kojih pobija prvostupanjsku presudu branitelj u žalbi, između ostalog, navodi da žalbu izjavljuje i zbog odluke o kaznenoj sankciji i troškovima kaznenog postupka, međutim, u obrazloženju tim povodom samo navodi „da razloga za osudu optuženog nije bilo, a i kad bi sve bilo nesporno to izrečena kazna nije adekvatna, jer sud nije pravilno vrednovao sve olakšavajuće okolnosti na strani optuženog“, na temelju čega nije moguće pouzdano zaključiti u kom pravcu branitelj optuženog pobija prvostupanjsku presudu u pogledu odluke o kazni, a pogotovo ne u kom pravcu prvostupanjsku presudu pobija zbog odluke o troškovima kaznenog postupka, tako da je ovaj

sud postupajući u skladu sa člankom 308. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, ispitao prvostupanjsku presudu i u tom dijelu.

Prigodom izbora vrste i visine kaznene sankcije koju će izreći optuženom prvostupanjski sud je, u skladu sa člankom 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, uzeo u obzir sve okolnosti od kojih ovisi vrsta i visina kazne, pa je tako na strani optuženog opravdano kao olakšavajuće okolnosti cijenio da je umirovljenik, da je starije životne dobi, i da je otac dvoje punoljetne djece, dok na strani optuženog nije našao otežavajućih okolnosti. Cijeneći sve te okolnosti pravilno je prvostupanjski sud odmjerio kaznu zatvora od 1 (jedne) godine, koju je utvrdio optuženog zbog počinjenja kaznenog djela Primanje dara ili drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, opisanog u točki 1. osuđujućeg dijela prvostupanjske presude, kao i kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca, koju je utvrdio optuženog zbog počinjenja produženog kaznenog djela Protuzakonito posredovanje iz članka 376. stavak 3., u svezi sa stavkom 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, opisanog u točkama 2. i 3. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude, nakon čega je pravilnom primjenom članka 54. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, optuženog osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine. Po ocjeni ovog suda, pojedinačno utvrđene kazne za svako od kaznenih djela za koje je optuženi oglašen krivim, kao i jedinstvena kazna na koju je optuženi osuđen, nisu previsoko odmjerene, s obzirom na to da je člankom 374. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za kazneno djelo Primanje dara i drugih oblika koristi, propisana kazna zatvora od 1 (jedne) do 10 (deset) godina, a prvostupanjski sud je optuženom zbog počinjenja tog kaznenog djela utvrdio kaznu koja je na razini posebnog minimuma, dok je u slučaju kaznenog djela Protuzakonito posredovanje iz članka 376. stavak 3. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, takođe propisana kazna zatvora od 1 (jedne) do 10 (deset) godina, a prvostupanjski sud je optuženom zbog počinjenja produženog oblika tog kaznenog djela iz članka 55. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, utvrdio kaznu zatvora od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca, dakle, neznatno iznad posebnog minimuma propisanog za to kazneno djelo, što je po ocjeni ovog suda primjereno zbog činjenice da se radi o dvije kaznenopravne radnje. Konačno, dosuđena jedinstvena kazna od 2 (dvije) godine zatvora je rezultat pravilne primjene članka 54. stavak 2. točka b. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer je izrečena jedinstvena kazna veća od svake pojedinačno utvrđene, a ne prelazi zbir utvrđenih pojedinačnih kazni. Stoga ovaj sud, jednako kao i prvostupanjski sud, smatra da je tako izrečena jedinstvena kazna u potpunosti adekvatna težini kaznenih djela za koje je optuženi oglašen krivim, te da će se u slučaju optuženog Brane Jovičić, navedenom kaznom u potpunosti ostvariti svrha kažnjavanja propisana člankom 42. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Ispitujući prvostupanjsku presudu u pogledu odluke o troškovima kaznenog postupka, ovaj sud je zaključio da je prvostupanjski sud pravilno

primijenio odredbe članka 188. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kada je optuženog Branu Jovičić, u povodu osuđujućeg dijela presude, obvezao da plati iznos od 1.422,20 KM, na ime naknade vještaku grafologu, te putnih troškova saslušanih svjedoka, kao i paušal u iznosu od 1.000,00 KM, ukupno 2.422,20 KM, u roku 30 dana od pravomoćnosti presude.

Kako je iz svega iznesenog razvidno da je žalba branitelja optuženog neosnovana, ovaj sud je temeljem članka 313. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odlučio kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Ljiljana Lukić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić